32006D0619

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 24 юли 2006 година
относно подписването от Европейската общност на Протокола за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика с хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност относно разпоредбите на Протокола, доколкото разпоредбите на настоящия протокол попадат в приложното поле на част III, дял IV от Договора за създаване на Европейската общност

(2006/619/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, точка 2, член 63, точка 3 и член 66 във връзка с член 300, параграф 2, първа алинея и член 300, параграф 3, първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като има предвид, че:

(1) Елементите на Протокола, които са предмет на компетенциите на Общността, бяха договорени от Комисията с одобрението на Съвета от името на Общността.

(2) Съветът нареди на Комисията да води преговори по присъединяването на Общността към въпросното международно споразумение.

(3) Преговорите бяха успешно приключени и инструментът, резултат от тях, беше подписан от Общността на 12 декември 2000 година в съответствие с Решение 2001/87/ЕО на Съвета от 8 декември 2000 г. ([2]).

(4) Някои държави-членки са страни по Протокола, а в други държави-членки тече процесът по ратификацията му.

(5) Настоящото решение не накърнява позицията на Обединеното кралство и Ирландия по Протокола, обединяващ Шенгенското законодателство в рамките на Европейския съюз, както и по Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, представляващ приложение към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, от което произтича, че Обединеното кралство и Ирландия не са задължени по настоящето решение до степен, че то засяга упражняването на външна власт от Общността в сфери, в които нейното вътрешно законодателство не задължава Обединеното кралство и/или Ирландия.

(6) Настоящето решение не накърнява позицията на Дания по Протокола относно позицията на Дания, представляващ приложение към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, от което произтича, че Дания не участва в приемането му и не е задължена по него.

(7) Сключването на Конвенцията беше одобрено от страна на Общността с Решение 2004/579/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година ([3]), което е условие за Общността да стане страна по Протокола по силата на член 37, параграф 2 от Конвенцията.

(8) Другите условия, позволяващи на Общността да депозира инструмент за одобряване, предвиден в член 36, параграф 3 от Конвенцията и член 16, параграф 3 от Протокола, са изпълнени.

(9) Дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на част III, дял IV от Договора, подписването на Протокола следва да се одобри от Общността.

(10) Дотолкова, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в обхвата на членове 179 и 181а на Договора, подписването на Протокола следва да се одобри от името на Общността чрез отделно решение на Съвета ([4]).

(11) Когато депозира инструмента на одобрението, Общността трябва също да депозира декларация относно степента на компетенциите си по отношение на въпросите, регулирани от Протокола по член 16, параграф 3 от Протокола за трафик,

РЕШИ:

Член 1

Протоколът за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика с хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност, както е изложен в приложение I, се одобрява от името на Европейската общност.

Инструментът на Общността за официалното потвърждение се състои от декларация за компетенции съгласно член 16 параграф 3 от Протокола, както е посочена в приложение II

([1]) Все още непубликувано *Официален вестник*.
([2]) ОВ L 30, 1.2.2001 г., стр. 44.
([3]) ОВ L 261, 6.8.2004 г., стр. 69.
([4]) ОВ L 262, 22.9.2006 г., стр. 44.

Член 2

Настоящото решение се прилага, доколкото разпоредбите на Протокола попадат в приложното поле на част III, дял IV от Договора.

Член 3

Председателят на Съвета се оправомощава да посочи лице, упълномощено да депозира инструмента на официалното потвърждение, с което да се задължи Общността.

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 24 юли 2006 година.

За Съвета

Председател

K. RAJAMÄKI

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРОТОКОЛ

за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика с хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност

ПРЕАМБЮЛ

ДЪРЖАВИТЕ — СТРАНИ ПО ТОЗИ ПРОТОКОЛ,

КАТО ДЕКЛАРИРАТ, че ефективното противодействие срещу международния трафик на хора, и по-специално на жени и деца, изисква задълбочен и всеобхватен международен подход в страните, откъдето започва този трафик, транзитните страни и тези по предназначение на трафика, с цел санкциониране на трафикантите и защита на жертвите на такъв трафик, включително и защита на международно признатите им човешки права,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД ФАКТА, че независимо от съществуването на разнообразни международни правни инструменти, които съдържат правила и практически мерки за борба със сексуалната експлоатация на жени и деца, не съществува универсален правен инструмент, който да обхваща всички аспекти на трафика на хора,

КАТО ИЗРАЗЯВАТ ЗАГРИЖЕНОСТ, че в отсъствието на такъв инструмент лицата, уязвими по отношение на трафика, няма да бъдат защитени в достатъчна степен,

КАТО ПРИПОМНЯТ решението на Общото събрание на ООН № 53/111 от 9 декември 1998 г., в което събранието реши да създаде отворена междуправителствена специална комисия с цел изготвяне на всеобхватна международна Конвенция срещу организираната международна престъпност и дискутиране изготвянето, заедно с всичко останало, на международен инструмент относно трафика на жени и деца,

С УБЕЖДЕНИЕТО, че допълването на конвенцията с международен инструмент за предотвратяване, противодействие и наказание на трафика на хора, и по-специално на жени и деца, ще бъде от полза в борбата с тази престъпност,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

I. ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Връзка с Конвенцията на ООН срещу международната организирана престъпност

1. Този протокол допълва Конвенцията на ООН срещу международната организирана престъпност. Той следва да бъде тълкуван заедно с конвенцията.

2. Разпоредбите на конвенцията следва да се прилагат *mutatis mutandis* спрямо този протокол, освен ако в този документ не е предвидено друго.

3. Престъпленията, дефинирани съгласно член 3 на този протокол, следва да се считат за престъпления, дефинирани съгласно конвенцията.

Член 2

Цели

Целите на този протокол са:

а) да се предотвратява и да се противодейства на трафика на хора, като се отдели особено внимание на жените и децата;

б) да се осигуряват защита и помощ на жертвите на този вид трафик, като се зачитат напълно техните човешки права; и

в) да се пропагандира и улеснява сътрудничеството между държавите — страни по конвенцията, с цел постигане на тази цел.

Член 3

Дефиниции

За целите на този протокол:

а) „трафик на хора“ означава набирането, транспортирането, прехвърлянето, укриването или приемането на хора чрез заплаха или използване на сила или други форми на принуда, отвличане, измама, заблуда, злоупотреба с власт или с уязвимо положение или чрез даване и получаване на плащания или други облаги за получаване съгласието на лице, което има контрол върху друго лице, с цел експлоатация; експлоатацията включва като минимум експлоатиране на проституцията на други лица или други форми на сексуална експлоатация, принудителен труд или услуги, робство или дейности, сходни с робството, заробване или отнемане на телесни органи;

б) съгласието на дадена жертва на трафик на хора относно намерението за експлоатация, изложена в точка а) на този член, се счита за невалидно в случай, че са използвани някои от средствата, изброени в точка а);

в) набирането, транспортирането, прехвърлянето, укриването или приемането на деца за целите на експлоатацията следва да се счита за вид „трафик на хора“, дори и ако това не включва нито едно от средствата, изброени в точка а) на този член;

г) под „дете“ следва да се има предвид всяко лице под 18-годишна възраст.

Член 4

Приложно поле

Този протокол, освен ако в него не се предвижда друго, се прилага при предотвратяването, разследването и преследването на престъпленията, дефинирани съгласно член 3 на протокола, доколкото тези престъпления имат международен характер и включват организирана престъпна група, както и при защитата на жертвите на такива престъпления.

Член 5

Инкриминиране

1. Всяка държава — страна по протокола приема такива законодателни и други мерки, каквито биха били необходими за определянето като престъпления по нейните местни закони на деянията, посочени в член 3 от този протокол, когато са извършени умишлено.

2. Всяка държава — страна по протокола приема такива законодателни и други мерки, каквито биха били необходими за инкриминиране на следните деяния:

а) съгласно основните разпоредби на местната законодателна система — опитите за извършване на престъпление, посочено в алинея 1 на този член;

б) участие като съучастник в извършването на престъпление, посочено в алинея 1 на този член; и

в) организирането или насочването на други лица към извършване на престъпление, посочено в алинея 1 на този член.

II. ЗАЩИТА НА ЛИЦАТА, ЖЕРТВИ НА ТРАФИК

Член 6

Оказване на помощ и защита на жертви на трафик на хора

1. В подходящи случаи и в рамките на разпоредбите на местните закони всяка държава — страна по протокола ще защитава личността и идентичността на жертвите на трафика на хора, включително наред с останалото, чрез предприемане на конфиденциални правни действия, свързани с трафика на лица.

2. Държавите — страни по протокола ще положат усилия за включване в законодателните и административните разпоредби на съответната страна на мерки, които предоставят на жертви на трафика на хора, в съответните случаи:

а) информация относно съответните съдебни и административни процедури;

б) помощ, за да се даде възможност техните възгледи или проблеми да бъдат представени и разгледани на съответните етапи на предприетите правни действия срещу престъпниците, по начин, невъзпрепятстващ правата на защитата.

3. Държавите — страни по протокола ще разгледат въпроса за прилагането на мерки за възстановяване на физическото, психическото състояние и социалното положение на жертвите на трафика на хора, което в съответните случаи и в сътрудничество с неправителствени организации, други важни организации и други институции на гражданското общество включва в частност осигуряването на:

а) подходящ подслон;

б) съвети и информация, особено по отношение на законните им права, на език, разбираем от лицата, жертви на трафик;

в) медицинска, психологическа и материална подкрепа; и

г) възможности за намиране на работа, образование и обучение.

4. Държавите — страни по протокола следва да вземат предвид при прилагането на разпоредбите на този член възрастта, пола и специалните изисквания на жертвите на трафика на хора и в частност специалните нужди на децата, включително осигуряване на подходящ подслон, образование и грижи.

5. Държавите — страни по протокола трябва да полагат усилия за осигуряване на физическата безопасност на жертвите на трафика на хора, докато се намират на тяхна територия.

6. Държавите — страни по протокола ще осигурят в рамките на своето законодателство мерки, които да предоставят на жертвите на трафика на хора възможността да получат компенсации за понесените щети.

Член 7

Статут на жертвите на трафик на хора в приемащите държави

1. В допълнение към мерките по силата на член 4 от този протокол държавите — страни по протокола обмислят приемането на законодателни или други подходящи мерки, които да позволят на жертвите на трафик на хора да останат на техните територии, временно или постоянно, в съответните случаи.

2. В процеса на прилагане на разпоредбите от алинея 1 от този член държавите — страни по протокола следва да обърнат съответното внимание на хуманитарните и човешките фактори.

Член 8

Репатриране на жертвите на трафика на хора

1. Държавата, чийто гражданин е лицето, жертва на трафик на хора, или в която лицето е имало право на постоянно пребиваване по времето на навлизането му в приемащата държава, трябва да подпомогне и приеме с надлежна грижа за сигурността на лицето надлежното му връщане без ненужно или безпричинно забавяне.

2. Когато държава — страна по протокола връща жертва на трафик на хора до друга такава държава, от която има произход лицето или за която е имало по времето на влизане в приемащата държавата правото на постоянно пребиваване, това връщане ще се извърши с надлежна грижа за сигурността на това лице, както и за статуса на правните действия, свързани с факта, че лицето е жертва на трафик и доколкото е възможно, доброволно.

3. По искане на държава — страна по протокола всяка страна, без неправомерно или безпричинно забавяне, ще удостовери дали лице, жертва на трафик на хора, произхожда от тази държава или има правото на постоянно пребиваване в тази държава по времето на влизане в приемащата държава.

4. С цел улесняване връщането на жертвите на такъв трафик, които нямат нужните документи, държавата — страна по протокола, чийто гражданин е жертвата или в която той или тя са имали правото на постоянно пребиваване по време на влизане в приемащата държава, приема да издаде по искане на приемащата държава такива пътни документи или други правомощия, каквито биха били необходими на лицето да влезе отново на територията на изходната страна.

5. Настоящият член не засяга което и да е право, предоставено на жертвите на трафика на хора от страна на който и да е местен закон на приемащата държава.

6. Настоящият член не засяга каквито и да било приложими двустранни или многостранни споразумения или договорености, които уреждат изцяло или частично връщането на жертвите на трафика на хора.

III. ПРЕВЕНЦИЯ, СЪТРУДНИЧЕСТВО И ДРУГИ МЕРКИ

Член 9

Превенция на трафика на хора

1. Държавите — страни по протокола следва да изготвят всеобхватна политика, програми и други мерки:

а) за предотвратяване и борба с трафика на хора; и

б) за защита на жертвите на трафика на хора по-специално жените и децата, от повторен трафик.

2. Държавите — страни по протокола ще положат усилия да предприемат мерки, като проучвания, информация и кампании в масмедиите и социални и икономически инициативи за предотвратяване и борба с трафика на хора.

3. Политиката, програмите и другите мерки, предприети в съответствие с този член, трябва при необходимост да включват сътрудничество с неправителствени организации, други сходни организации и други елементи на гражданското общество.

4. Държавите — страни по протокола следва да предприемат или да задълбочават мерките, включително чрез двустранно или многостранно сътрудничество, за да се отстранят факторите, които правят хората и особено жените и децата уязвими спрямо трафика, като бедността, недостатъчното развитие и липсата на равни възможности.

5. Държавите — страни по протокола следва да приемат или да засилят законодателните или другите мерки, като образователни, социални или културни мерки, включително чрез двустранно и многостранно сътрудничество, за да се отстранят условията, които са причина за всички форми на експлоатация на хора и особено на жени и деца, водещи до трафик.

Член 10

Информационен обмен и обучение

1. Правоохранителните, имиграционните или други важни органи на държавите — страни по протокола при необходимост ще си сътрудничат чрез обмен на информация в съответствие с местните си закони, за да могат да направят преценка на следното:

а) дали лицата, които пресичат или правят опит да пресекат международна граница с пътни документи, които принадлежат на други лица, или без документи за пътуване, са нарушители или жертви на трафик на хора;

б) видовете документи за пътуване, които лицата са използвали или са се опитали да използват, за да пресекат международна граница с цел извършване на трафик на хора; и

в) средствата и методите, използвани от организираните криминални групи за трафик на хора, включително набирането и транспортирането на жертвите, маршрутите и връзките между хората и групите, ангажирани в такъв трафик, както и възможните мерки за тяхното разкриване.

2. Държавите — страни по протокола следва да осигурят или подобрят обучението за предотвратяване на трафика на хора, предоставяно на служители на правоохранителни органи, имиграционни и други ангажирани служители. Обучението трябва да се фокусира върху методите, използвани при предотвратяването на такъв трафик, съдебното преследване на трафикантите и защита на правата на жертвите, включително и защитата на жертвите от трафикантите. Обучението трябва също така да вземе предвид необходимостта от зачитане на човешките права, както и въпросите, отнасящи се до децата и лицата, уязвими като пол, и да поощрява сътрудничеството с неправителствени организации, други сходни организации и други елементи на цивилното общество.

3. Всяка държава — страна по протокола, която получи информация, следва да се подчинява на изискванията на държавата — страна по протокола, която е предала информацията и която поставя ограничения при използването ѝ.

Член 11

Гранични мерки

1. Без да се засягат международни ангажименти относно свободното движение на хора, държавите — страни по протокола ще укрепят до максимално възможната степен контрола върху границите, необходим за разкриване и предотвратяване на трафика на хора.

2. Държавите — страни по протокола ще предприемат законодателни или други подходящи мерки за предотвратяване във възможната степен на използването на начините за транспортиране от търговски превозвачи при извършване на престъпления, посочени в член 3 на този протокол.

3. Тази мерки включват, когато е уместно и без да се засягат приложимите международни конвенции, възлагането на задължението на търговските превозвачи, включително транспортни компании или собственици и оператори на сухопътни или морски плавателни съдове, да проверяват дали пасажерите имат документацията за пътуване, необходима за влизане в приемащата държава.

4. Държавите — страни по протокола ще предприемат необходимите мерки в съответствие с вътрешните си закони за налагане на санкции в случаи на нарушение на задължението, изложено в параграф 3 от този член.

5. Държавите — страни по протокола ще разгледат въпроса за предприемане на мерки, които позволяват в съответствие с техните вътрешни закони отказ за влизане или анулиране на визи на лица, уличени в извършването на престъпленията, обхванати от протокола.

6. Без да се засяга член 27 на конвенцията, държавите — страни по протокола следва да разгледат възможностите за засилване на сътрудничеството между институциите, осъществяващи граничен контрол, като заедно с всичко останало създадат и поддържат преки канали за комуникация.

Член 12

Сигурност и контрол на документите

Държавите — страни по протокола следва да предприемат при нужда необходимите мерки в съответствие с наличните средства:

а) за да осигурят такова качество на издаваните от тях документи за самоличност, което да не позволява те лесно да бъдат използвани не по предназначение и да не могат да бъдат фалшифицирани, незаконно изменяни, възпроизвеждани или издавани;

б) за да осигурят неприкосновеността и сигурността на пътните документи и документите за самоличност, издадени от или от името на държавите — страни по протокола, и да предотвратяват тяхното незаконно създаване, издаване, удостоверяване и използване.

Член 13

Легитимност и валидност на документите

По искане на друга държава — страна по протокола всяка държава — страна по протокола следва съгласно вътрешното си законодателство да удостоверява в разумни срокове легитимността и валидността на документите за пътуване или за самоличност, издадени или за които се предполага, че са били издадени от нея, за които съществуват подозрения, че се използват за трафик на хора.

IV. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 14

Клауза за запазване

1. Нищо в този протокол не следва да накърни правата, задълженията и отговорностите на държавите и отделните лица по силата на международните закони, включително и международните хуманитарни закони и международните закони за правата на човека и в частност, когато е уместно, на конвенцията от 1951 г. [1] и протокола от 1967 г. [2], отнасящи се до статута на бежанците и до принципа на неотблъскване, съдържащ се в тези документи.

2. Тълкуването и прилагането на мерките по силата на този протокол трябва да се извършва по начин, който не дискриминира лицата на основанието, че са жертви на трафик на хора. Тълкуването и прилагането на тези мерки трябва да съответства на международно признатите принципи на недискриминация.

Член 15

Решаване на спорове

1. Държавите — страни по протокола ще положат усилия за решаване на споровете, свързани с тълкуването или прилагането на този протокол чрез преговори.

2. Всеки спор между две или повече такива държави — страни по протокола, свързао с тълкуването или прилагането на този протокол, който не може да бъде разрешен чрез преговори в рамките на разумен период от време, по искане на една от тези държави ще бъде отнесено до арбитраж. Ако след шест месеца от датата на искането за арбитраж тези две държави — страни по протокола не са в състояние да се споразумеят относно организацията на арбитража, всяка една от тях може да отнесе спора до Международния арбитражен съд по искане в съответствие с неговия статут.

3. Всяка държава — страна по протокола може по времето на подписване, ратифициране, приемане или одобрение или присъединяване към този протокол да декларира, че не се счита обвързана от алинея 2 на този член. Другите страни няма да бъдат обвързани от алинея 2 на този член по отношение на която и да е държава — страна по протокола, която си е запазила такова право.

4. Всяка от държавите — страни по протокола, която си е запазила такова право в съответствие с алинея 3 на този член, може по всяко време да оттегли това свое право чрез нотификация до Генералния секретар на ООН.

Член 16

Подписване, ратифициране, приемане, одобрение и присъединяване

1. Протоколът е открит за всички държави за подпис от 12 до 15 декември 2000 г. в Палермо, Италия, а след тази дата — в седалището на ООН в Ню Йорк до 12 декември 2002 г.

2. Този протокол е открит за подпис за регионалните организации за икономическа интеграция, при условие че най-малко една държава — член на такава организация е подписала протокола в съответствие с алинея 1 от този член.

3. Протоколът подлежи на ратифициране, приемане или одобрение. Инструментите за ратификация, приемане или одобрение се депозират при Генералния секретар на ООН. Организация за регионална икономическа интеграция може да депозира своя документ за ратификация, приемане или одобрение, ако поне една от нейните държави-членки е направила това. В този инструмент за ратифициране, приемане или одобрение тази организация трябва да декларира обхвата на своята компетентност по отношение на въпросите, регулирани от този протокол. Тази организация ще информира също така депозитаря относно каквито и да било съществени изменения в обхвата на своите правомощия.

[1] ООН, Серия „Договори“, том 189, № 25445.
[2] Пак там, том 606, № 8791.

4. Този протокол е отворен за присъединяване за всяка държава или всяка организация за регионална икономическа интеграция, на която поне един член е страна по протокола. Инструментите за присъединяване се депозират при Генералния секретар на ООН. По времето на присъединяване организацията за регионална икономическа интеграция ще декларира обхвата на своята компетентност по отношение на въпросите, регулирани от протокола. Тази организация ще информира също така депозитаря относно каквито и да било съществени изменения в обхвата на своите правомощия.

Член 17

Влизане в сила

1. Протоколът влиза в сила на деветдесетия ден след датата на депозиране на четиридесетия инструмент за ратифициране, приемане, одобрение или присъединяване с изключение на това, че той не влиза в сила преди влизането в сила на конвенцията. За целите на настоящия параграф всеки инструмент, депозиран от организация за регионална икономическа интеграция, няма да се брои като допълнителен към депозираните от държава — член на такава организация.

2. За всяка държава или организация за регионално икономическо сътрудничество, която ратифицира, приема, одобрява или се присъединява към този протокол, след депозирането на четиридесетия инструмент на такава дейност този протокол влиза в сила на тридесетия ден от датата на депозиране от страна на такава държава или организация на съответния инструмент или на датата, на която този протокол влиза в сила съгласно алинея 1 на този член в зависимост от това коя е по-късната дата.

Член 18

Изменение

1. След изтичането на пет години от влизането в сила на този протокол държава — страна по протокола може да предложи изменение и да го внесе при Генералния секретар на ООН, който ще доведе предложеното изменение до знанието на останалите държави — страни по протокола и до Конференцията на страните по конвенцията с цел разглеждане и вземане на решение относно предложението. На събранието на Конференцията на държавите — страни по протокола ще се положат всички усилия да се постигне консенсус за всяко изменение. Ако всички усилия за консенсус са изчерпани и не доведат до постигане на споразумение, изменението ще изисква като последна мярка приемане с мнозинство от две трети от гласовете на държавите — страни по протокола, присъстващи и гласуващи на събранието на Конференцията на държавите — страни по протокола.

2. Организациите за регионална икономическа интеграция в рамките на въпросите от тяхната компетентност ще упражняват правото си да гласуват по този член с брой гласове, равен на броя на техните страни членки, които са и страни по този протокол. Такива организации няма да упражняват правото си на глас, ако техните членове упражняват своето право и обратното.

3. Изменение, прието в съответствие с алинея 1 от този член, е предмет на ратифициране, приемане или одобрение от държавите — страни по протокола.

4. Изменение, прието в съответствие с алинея 1 на този член, влиза в сила по отношение на държава — страна по протокола деветдесет дни след датата на депозирането при Генералния секретар на ООН на инструмент за ратифициране, приемане или одобрение на такова изменение.

5. При влизане на изменение в сила то става задължително за онези държави — страни по протокола, които са изразили съгласието си за такова задължаване. Другите държави ще продължават да бъдат обвързани от разпоредбите на този протокол и всички по-ранни изменения, които са ратифицирали, приели или одобрили.

Член 19

Денонсиране

1. Държава — страна по протокола може да го денонсира с писмена нотификация до Генералния секретар на ООН. Денонсирането влиза в сила една година след датата на получаване на нотификацията от генералния секретар.

2. Организация за регионална икономическа интеграция престава да бъде страна по протокола, когато всички нейни членове са го денонсирали.

Член 20

Депозитар и езици

1. Генералният секретар на ООН е определен за депозитар на този протокол.

2. Оригиналът на протокола, чиито текстове на арабски, китайски, английски, френски, руски и испански език са еднакво автентични, се депозира при Генералния секретар на ООН.

В потвърждение на което долуподписаните представители, надлежно упълномощени от своите правителства, подписаха този протокол.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Декларация относно компетенциите на Европейската общност по отношение на въпросите, ръководени от Протокола за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика с хора, по-специално жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу трансгранична организирана престъпност

Член 16, параграф 3 от Протокола за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика на хора, по-специално жени и деца, разпорежда инструментът за ратифициране, приемане или одобряване на регионална икономическа интеграционна организация да съдържа декларация, посочваща ръководените от Протокола въпроси, по отношение на които на организацията са прехвърлени компетенции от нейните държави-членки, които са страни на Протокола.

Протоколът за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика на хора, по-специално жени и деца, се прилага предвид прехвърлените на Европейската общност компетенции на териториите, на които се прилага Договорът за създаване на Европейската общност и по условията, посочени в Договора, по-специално член 299 от него и приложените към него протоколи.

Настоящата декларация не накърнява позицията на Обединеното кралство и Ирландия по Протокола, обединяващ Шенгенското законодателство в рамката на Европейския съюз и по Протокола относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложени към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

Настоящата декларация равностойно не накърнява позицията на Дания по Протокола относно позицията на Дания, приложена към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност.

По силата на член 299 настоящата декларация също не се прилага на териториите на държавите-членки, в които споменатият договор не се прилага, и не накърнява подобни актове или позиции, които евентуално могат да се приемат по протокола от държавите-членки, заинтересувани от името на и в интересите на тези територии. В съответствие с цитираната по-горе разпоредба настоящата декларация посочва компетенциите, която държавите-членки са прехвърлили на Общността по Договорите по въпроси, ръководени от Протокола. Обхватът и упражняването на подобни общностни компетенции и поради характера си подлежат на непрекъснато развитие, тъй като Общността продължава да приема правила и регламенти, и Общността ще допълни или измени настоящата декларация, ако това е необходимо, в съответствие с член 16, параграф 3 от Протокола.

Общността изтъква, че има компетенции по отношение на преминаването на външните граници на държавите-членки, като контролира стандарти и процедури при извършване на проверки на хора на тези граници и издава разрешения за визи за предстоящи пребивавания за не повече от три месеца.

Общността е също така компетентна по отношение на мерки по имиграционната политика относно условията за влизане и пребиваване и мерки за пресичане на незаконната имиграция и незаконното пребиваване, включително репатрирането на незаконно пребиваващи. Нещо повече, тя може да взема мерки за осигуряване на сътрудничество между съответните отдели на администрациите на държавите-членки, както и между тези отдели и Комисията в горепосочените сфери. В тези сфери Общността е приела правила и регламенти и, когато е извършила това, то е било единствено за целите ѝ да участва във външни мероприятия с трети държави или компетентни международни организации.

В допълнение на гореизложеното политиката на Общността в сферата на развитие на сътрудничество допълва политиките, следвани от държавите-членки, и включва разпоредби за превенция и борба срещу трафика на хора.